

Ο Αιγυπτίως Έλληνες στην κλίμακα της Αιγύπτου και στην κλίμακα του Ελληνισμού λειτούργησαν εκσυγχρονιστικά Πώς τεκμηριώνεται η άποψη αυτή

Εργασία του φοιτητή **Εμμανουήλ Θωμάδη**
για το μάθημα "Παρακλιτικός Ελληνισμός και Ευρωπαϊσμός"

Εισαγωγικά: Στο πλαίσιο της δραστηριοποίησης του απεικαστικού συστήματος Γαλλίας, Αγγλίας και Ιταλίας, που επχείρησαν την καθόδο προς την Αίγυπτο εξετάζουμε και την κίνηση των Ελλήνων προς τη χώρα αυτή τον 19ο αιώνα. Ωστόσο ο παρακλιτικός Ελληνισμός της Αιγύπτου διαφοροποιήθηκε από την απεικαστική αντίληψη η οποία Έλληνες κατέβηκαν φτωχά για να δημιουργήσουν την παρακλιότητα στην Αίγυπτο ως πάρα και όχι ως άπακα. Αναφερόμαστε λοιπόν στην προαίτια εργασία εν ασυγκεκριμένον χρονικό διάστημα μεταξύ των ετών 1843 – 1956 και εν ασυγκεκριμένον πληθυσμιακό υλικό των Ελλήνων, που η πράξη των μεν φτωχών προήχθη από τον ελλοικό χώρο των δεπλουσίων από τη διασπορά. Ο τόπος μετάστασής τους ήταν η Αίγυπτος (Αλεξάνδρεια Κάιρο κ.ά.). Στην κλίμακα της Αιγύπτου Η χώρα εκείνητη επήρξε παρά το γεγονός ότι δέχθηκε τα εύφορα εδάφη του Νείλου τα είχε ανείσθητα καθώς δεν υπήρχε αστική τάξη να επχειρήσει την ανείσθησή τους με βάση τα καπιταλιστικά δεδομένα της εποχής, αλλά ανόπισα κάτακα (φλάχα) κάλλεργάσαν σε αυτά στήριξη και δεν γνώριζαν άπειρες ανάγκες της παγκόσμιας αγοράς άπειρες σύγχρονες μεθόδους κάλλεργείας. Η Αίγυπτος του Μωχάμετ Άλη απεισώσασα αστικά μια φτωχή Οθωμανική επήρξη. Ο διοριστικός αυτός κυβερνήτης ωστόσο ήθελε να πετύχει την ανεξαρτησία της Αιγύπτου από τους Οθωμανούς και με την απώφισή της από αυτούς να την προδέσει στη Δύση. Τόρμα του περλάμβανε τον ελλοικό παράγοντα γιαπί ήξερε ότι απάδευτα και αμόρφου του φλάχα δεν ήταν σε θέση μόνον τους να αντύξον ακανφικά και συνεπώς γενικόερα τη χώρα. Η παγκόσμια ακανφική συκρία του αμερικανικού εμπόλου πάλειμυ έφρε στο παγκόσμιο ακανφικό ενδιαφέρον των πρώτων υλών το βιβιάκι. Ο παρακλιτικός ελλοισμός της Αιγύπτου πρωτοστάτησε σε όλα τα στήδια ακανφικής εκμετάλλευσής του αιγυπιακού βιβιάκι: κάλλεργεία επεξεργασία διακίνηση και εμπόρα: «Συνολικά ο Έλληνας, στο γενικόερο πλαίσιο της ακανφικής της δραστηριότης σε όλα τα στήδια (παραγωγή επεξεργασία διακίνηση εμπόρα), επιελών κατά τρόπο εντατικό και στην πράξη του χώνου απειστικό, και μια εδοκότερη λειτουργία με απειστική ή στρατηγική σημασία λειτουργούν σε δεξφιενήσκησ και ευφίαις,, που προθείτη εξέλεξε και την κανσφία στον τμήα του βιβιάκι» (1) Οι Αιγυπτιώες ανάγοντα σε στρατηγικό σπτελεσκή κανσφίασ πλάσωνστας ήθικά την

έβω αναγίτη βιββα αλλέ ρεϊα κα ενιχύ αν τας τηγ α ίδιο κα υλικά: «Πλασώνε τα λσπόν η έβω αναγίκα, μέσω της αναγνώρσης από τους Έλληνες κα τους Αιγυπτίους, κα ενιχύετα υλικά από τους ίδιους τους βιββακέμπρους της παρακίας.»(2)Οι Έλληνες δημιουργών κανώνργες πακιλές βιββακιά κα α παραγγελίες των ξένων αγορών άρχισαν να προσημάν τις νέες (Πηλίου Κασσάβέτη Ζαγοράς , Μακρινίτσας, κ.λπ.). Ο Ζεβιπίνης βάζει από το βιββακί βιββακέλα οπου χρημασείτα κα ως φωτισικό έλαο Ο Καραλής εφεύρει την ανωψηκή ή μιχανήκα δημιουργεί τα αυτόματα πσιπικά πηάδια Ο ι Έλληνες πρώτα φράζον τον Νελο κα εκμεταλλεύοντα την λάση του Νελου στην καλλέ ρεϊα δεν χάνετα το νερό, που ξεχειλίζει. Δημιουργώντα τα φράγμασά όπως του Ασσουάν κα του Ασώτ κι έτα υπάχει διπλή συκμιδή Το 1901 δημιουργείτα στην Αλεξάνδρεια το πρώτο Ελληνικό Εμπορκό Επμελητήρο από τον Εμμανουήλ Μπενάκη κα το 1923 το Ελληνικό Εμπορκό Επμελητήρο Κάρου με πρώτο πρόεδρο τον Δημήτηρ Μαρτίνη Ταδύο ελληνικά επμελητήρα σσεράζοντα μεταξύ τους καθώς κα με τον επμελητήρο Πασασιλάσ, (κα η πασασιλάσ στο Νελο αν ήε κα αυτή στους Έλληνες της παρακίας), αλλά κα με το Εμπορκό Επμελητήρο Ελλάδς. Χαρακτηριστικά το 1893, όταν ο Ζεβιπίνης δημιουργεί την εταιρία Kafr El Zayat Cotton Company, μόνη εξαγωγή της Αιύπτου ήταν το βιββακί Σωδικά , η όλη ακονφική λειτουργία των Ελλήνων στον τιέα βάμβας εγγράφα στο υπόδειμα ταυτότητα κανσμία επσπρωδιορμιάς ταυτότητας : « Μετά την αρχική ενσχόλησή τους με την καλλέ ρεϊα του βάμβας άμφωνα με τις παρσάσές μεθόδους (ταυτότητα), οι Έλληνες παρνεβήσαν στην παραγωγική διωκασία ειόγοντας νέες μεθόδους επεξεργασίας κα συγκεκριμένα σμκίνης μιχανές, που ανικασήσαν τις χειροκίνης (κανσμίς). Στην συνέχεια παρνεβήσαν διευρώνοντας το πεδίο των παραγωγών με σπσέλεφια να παρσθεί βιββακέλαο το σπσώνι, η βιββακόπιτα που χρησίμεε ως ζωστροφή κα λίπσμα (κανσμίς). Ακδώθηε η παρμβασή τους στη δημιουργία νέων πακιλών βάμβας. (...) Ακδώθηε ένα τελεγάο σάδιο από το 1926 κα έπειτα που κανείς πια... ώε ψάχνει άε βράκει νέες πακιλές (επσπρωδιορμιάς ταυτότητας)» (3). Σωστικά η λειτουργία των ελλήνων Αιγυπτωών σκιαγραφίτον μιχανισμό «ισορκής εξέλιξης μέσω υπφέλιπων διεθέσεων» : «Όταν ένα ασήμα θεωρεί όπτε ένα ορμμένο πεδίο έχει εξσλήσει σπσσάσες αλλά κα τα ερωτήματα κα τις ανσρήσεις του άηείτα ε μια ιστορικά καθορμμένη σίση δφικής εσάθειας κα επάρειας της σιψής (...) χωρίς ρητή επίψη της ιστορκής της παρσκότητας. Έτα εφθιδώετα μία κασασαση παρμάτων, που μπρεί να χαρακτηρθεί υπφέλιπη διεθέση» (4). Αλλά κα στους τιείς της κανωνίας, κα της πολιτικής οπαρακικός ελληνισμός της Αιύπτου εκσυχώνε τηγ Αίγυτο Τασκαμενειακά δίκτυα των Ελλήνων δημιούργησαν την ασική τάξη στην Αίγυτο «Οι Αιγυπτιώες Έλληνες κυραρχώσαν σ όλα τα ασικά κα μικροασικά επσγέλματα που πρώδων μετά τη δείωση του δικώ καπιταλισμού», σημειώνε ο Κωνσταντίνος Τσουλιάς»(5) Πρώτα οι Έλληνες πλώσασασά, ανδρικώντας κα κρατικές θέσεις γίνοντα παρδειμαπρος μίμηση κα ύσερα έχοντα να μρωθών κα α Αιύπια. Η πρώτη κανότητα Ελλήνων στην Αίγυτο ήταν το 1843 στην Αλεξάνδρεια η δεύερη το 1856 στο Κάιρο (που αν δημιουργήε το 1904). Στην συνέχεια αντύχθησαν πολλές ελληνικές

κονότητες όπως στο Καρρ Ελ Ζαγάτ, στο Πορτ Σάντ, στη Μανσούρα κ.α. Ενώ αρχικά γύρω από τον Μωχάμετ Αλη υπήρχαν ελάχιστα ντόπια γαστρονόμους, καθώς ο άλλος πληθυσμός ήταν αμόρφωτα φελάχοι, το παράδειγμα των Ελλήνων έδρασε καταλυτικά. Οι Έλληνες δημιούργησαν ακαθενειακά δίκτυα με προξένους τα Καρρ Σαβέτη που πάντως κάπνισαν από τις κόρες του με γόνους των άλλων βιβλιοπωλητών έχοντας ακαθενειακές Σκελλορίδη Ιωνίδη κ.α. Ωστόσο αν και η χώρα ανέχτηκε λόγω των Ελλήνων, σπασμένη από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και δημιουργήθηκε αστική μεσαία τάξη εκ του μισθού, οι Αιγύπτιοι θέλησαν κάποια στιγμή να σπαστούν από τους «ξένους». Η ντόπια αστική τάξη ήθελε νόμους που «έβλεπαν φρένο» στην ενσκόληση των Ελλήνων με το βιβλίο και ενώ το 1914 είχε γίνει με υπόδειξη των Ελλήνων το πρώτο Υπουργείο Γεωργίας, τελικά η κατάρτιση των Διπλωμάτων, καθόρισε την ασυλία των Ελλήνων από τη φορολογία. Η Αιγυπτιακή αστική τάξη ανέδεξε τον Νάσρ με το σύνθημα «η Αίγυπτος στους Αιγυπτίους» και ενώ απάρακα Έλληνες πίστεψαν πως θα εξαρθούν από την αναμετώπιση προς τους σπαρτιατικούς, εντέλει και οι ίδιοι δεν απέφυγαν την σπαρτιατική από την ακαθενική δραστηριότητα

στην

Αίγυπτο

Στην κλίμακα του Ελληνισμού: Παράλληλα με την ακαθενική ερωσία των Ελλήνων της Αιγύπτου δημιουργήθηκε και η «επεία», (ψώφια των παρικών και όχι των σπαρτιατικών), ανατύχθηκε διηγετική έννοια της επείας. «Ο δόμος του βιβλίου ένωνε τη βιβλιογραφική κυριαρχική Ευρώπη με την αγροτική σπαρτιατική Μέση Ανατολή μέσα από δίκτυα και μηχανισμούς όπου οι Αιγυπτιώτες Έλληνες σπασμένα σπαρτιατικό κέκο στην αλυσίδα των αλληλεξαρτήσεων, αλληλεπιδράσεων, συκρούσεων, συνθέσεων και τραγωδιών, που διέτρεχαν την παγκόσμια ακαθενική πολιτική και ιδεολογική ακμή στην ιστορική της εξέλιξη εδώ ενταξίζεται η διάσταση της επείας. Παράλληλα κατά τρόπο που χαρακτηρίζει εδυστάτα ηγεμονικά στρώματα και πώσωπα της παρακίς, τα αγαθά, οι ιδέες και οι πολιτικές που πλάσαν τις τροχιές και τις συνθήκες στους δόμους του βιβλίου διμορφώσαν και υποστήριξαν ένα σταθερό σπαρτιατικό για την πολιτική και κοινωνική συκρότηση του σύγχρονου Ελληνισμού: Την ιδεολογία και πρακτική του επεία, που ακαθενικά εδράζεται η διάσταση της επείας». (6). Οι Έλληνες ακαθενικοί «κράσια» κατασκεύαζαν σχολεία, εκκλησίες, νοσοκομεία λειτουργώντας σύμφωνα με την ιδεολογία του επεία: Τα «χρηματοφόρα υπακείμενα» της αστικής τάξης αρχικά δημιουργούν το χρέμα και στη συνέχεια σπασμένα στη διαώνιση αυτής της «επιπέτης» τάξης μέσα από την επεία πρως το σύνολο «Ως πλώσα έμπορα, επιτηρημένα βιβλιογραφία ή διαπαιθίς τραπεζίτες, θέθεσαν με ψάλομέρας της περυσίας τους προκειμένου να ακαθενικά ελλείμματα των κονσέρπων τους εκεί στην Αιγυπτιακή χώρα θέθεσαν χρονογραφία πάλων Αιγυπτιακών λιρών ή λιρών Αγγλίας για να δημιουργηθούν τα φερόψια ιδρύματα των ακαθενικών δικτύων τους» (7).

Οι ίδιοι επεία έκαναν αθητική την παρουσία τους στην ιδιαίτερη πατρίδα τους και ενίσχυσαν το εθνικό κέντρο. Ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός σπασμένα κατεξοχή φυτώρο και κοίτη του παρακία επεία. (8) Με δωδεις κατασκεύαστησαν στην Αθήνα το Ακαθενικό Οργανισμικό (1859), το Ακαθενικό Μουσείο (1866), το συκρότημα της

Σχολής Ευελπίδων (1896), το Αβερύφιο Εφρβείο (1896), το θωρητό «Γεώργιος Αβέρωφ» (1899). Από δωμές προήλθαν ανδράνες των Ρήγα Φεράου και Παράρη Γρηγορίου Έσταπράτυλα του Πανεπιστημίου Αθηνών (1896) η ολική αναμύηση του Παναγιώκη Στάϊου εν όψει των Ολμπιακών Αγώνων του 1896, η Σχολή Ναυτικών Δοκίμων (1904), η Σβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελματιών (1927), δύο παλεμκά αρατλάνα για να ενισχύουν την Ελλάδα στις παλεμκές επιχειρήσεις, το Κόλλεγο Αθηνών (1925, η Μπενάκειος Ββλιωθήκη (1928), το Φυσικό Δοκίμο (1931), η Εθνική Πνευθήκη, το Μουσείο Μπενάκη (1930) (9). «Ο Αιγυπώτης Ελληνισμός απσέλε α καεξογή φυτώρο κα κοπίδα του παρακικώ εερεπιμώ. Η παρουσία των εερετών εκ αναγραφίτα παρδειμικά από τις επιτυχημένες ακ αναμικές και κανωνικές διορμίες που α αλώθησαν, κώως και από τις ξεχωρές επιδόσεις που έδεξαν υπηρώντας την παρακία με οίθημα υπηλής εθύντης και κανονικής συνεδότης, την ιδιόπερη παρδατους με πώδη ο οίθημα νόσου αλλά και το εθνικό κέντρο με συνεδότης οφιλής τους στο εθνικό γίγνεθ». (10) Η διορμή του Αιγυπώτη Ελληνισμώ, διατρέχεται από τη συνισώσα της θέσης της βββακσαραγωγής και εμπόρας του βββακισμώ στην ιστορική διορμωση και εξέλιξη της παρακικής ακ αναμικής και κανωνικής ελίτ.(11)

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

1. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη Ο Αιγυπώτης Ελληνισμός. Στους δώμους του βββακισμώ, Εκδόσεις Κέρυρα Αθήνα 2011, σελ.122
2. σ.π., σελ.123
3. σ.π., σελ.125
4. σ.π., σελ.126
5. Κωνσταντίνος Τσοκιάς, Εξάρηση και αναπαγωγή Εκδόσεις Θεμέλιο Αθήνα 1979, σελ. 320.
6. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη σ.π., σελ.11
7. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη Αλεξανδρινές Οικονομίες. Χωρμ η Μπενάκη Σαβάγου Εκδόσεις Κέρυρα Αθήνα 2004 και
8. Παπαδόγος Τάσος, Ο Αιγυπώτης Ελληνισμός: ιστορικά α δράσεις, 753π.Χ.-1953μ.Χ, Αλεξάνδρεια 1953
9. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη Εερεπιμώ και παρωπικότητα Εερετές Έλληνες του Κώρου Εκδόσεις Παρρήση Αθήνα 2002
10. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη Ο Έλληνας του Κώρου Εκδόσεις Κέρυρα Αθήνα 2007
11. Μσώλα ΑΤφρά-Σιδέρη Ο Αιγυπώτης Ελληνισμός, σ.π., σελ.128